

Висновок Безумовно, такі процеси не можуть тривати постійно, свідченням чого є неухильне зростання невідповідності між реальними товарами і послугами та кількістю доларів, які циркулюють на фінансових ринках. Насправді потрібно говорити про зміни цивілізаційно-стадіального масштабу. У цьому сенсі цілком раціональною є думка Маркса про те, що новий суспільний лад за принципами своєї організації повинен бути не просто постіндустріальним, а саме посткапіталістичним, тобто таким, що остаточно долає всі форми останнього виду навіть не фетишизму, а ліберально-фінансового тоталітаризму. Локальне становлення подібного суспільного устрою тією чи іншою мірою в різних формах, але за спільних типологічних характеристик відбувалося протягом усього минулого століття. Йдеться про солідаристсько-корпоративну організацію не просто економіки, а всього суспільного ладу, яка має виразне антикризове мобілізаційне забарвлення.

Література:

1. Дмитриева М. С. Пригожин: механизм переоткрытия // Дмитриев М. С. Синергетика в науке и наука языком синергетики: Сб. трудов. – Одесса: Астропринт, 2005. – С. 33-41
2. Осипов Ю. М. Мировой кризис в поле зрения философии хозяйства // Философия хозяйства. – 2008. – № 6. – С. 54-62.

ПРОБЛЕМИ ТА ПЕРСПЕКТИВИ РОЗВИТКУ МАЛОГО БІЗНЕСУ У СУЧАСНІЙ УКРАЇНІ

Костолонова Л.В.

старший викладач кафедри економіки та моделювання ринкових відносин

Селезньова А.М.

студентка 4 курсу, напрям підготовки «Фінанси та кредит»

Одеський національний університет імені І.І. Мечникова

м. Одеса, Україна

У сучасних умовах розвитку економіки особливого значення набуває дослідження механізму функціонування малого підприємництва. Формування нових підходів організації та управління діяльністю малих підприємств є актуальною проблемою.

Підприємництво в Україні, згідно до директивних документів, підрозділяється на три групи: велике, середнє і мале. Малий бізнес, як один із секторів економіки давно став домінуючим в статистичних показниках розвинених країн світу. Малі підприємства забезпечують гнучкість і стійкість економічної системи, задовольняють потреби населення і виконують важливу соціальну роль - забезпечують робочі місця і є джерелом доходу.

Актуальність цього дослідження визначається існуванням різних аспектів, які стосуються проблем, недоліків, труднощів, шляхів вирішення та перспектив розвитку малого підприємництва в Україні.

Відповідно до Господарського Кодексу України (стаття 63) [1], малими вважаються підприємства, середньооблікова чисельність працюючих яких не перевищує за рік п'ятдесят осіб, а обсяг валового доходу від реалізації продукції сімдесяти мільйонів гривень. Малий бізнес в ринковій економіці

виступає провідним сектором, який визначає темпи економічного і соціального розвитку країни, структуру і якість валового національного продукту, рівень демократизації суспільства. Його розвиток є ефективним засобом пом'якшення соціальної напруженості і ослаблення майнової нерівності в суспільстві. Крім цього, малий бізнес дає економіці країни необхідну гнучкість, чуйно і оперативно реагуючи на зміни ринку. Також цьому сектору необхідно відвести одне з провідних місць в проблемі досягнення стабільності фінансової системи.

До основних проблем, які заважають розвитку малого бізнесу в Україні відносяться: надмірна кількість дозволів, норм і ліцензій; неефективні та корумповані перевірки; застарілі технічні стандарти, часто успадковані з радянських часів; непослідовне і неефективне використання правил; слабкий захист прав власності.

Для преодолання вищевикладених проблем Світовим банком були запропоновані такі шляхи їх вирішення [3]:

- застосування принципу "регуляторної гільйотини", який повинен допомогти істотно скоротити кількість дозволів, ліцензій та вимог щодо ведення бізнесу;

- створення всеохоплюючої системи перевірок на основі оцінки ризиків та впровадження єдиної для всіх контрольних органів системи критеріїв оцінки ризиків та контрольних переліків питань;

- зміцнення практики оцінки регулятивного впливу відповідно до міжнародних стандартів, що допоможе підвищити ефективність нового законодавства;

- імплементація законодавства про розширення доступу громадськості до документів, які стосуються ведення бізнесу і процесу консультацій щодо нового законодавства;

- підвищення якості та незалежності судової влади.

Для оцінки значущості перспектив розвитку слід проаналізувати частку малого бізнесу в економіці України в порівнянні з іншими країнами. Частка малого бізнесу у ВВП України в 2016 р. склала 10%, тоді як в таких країнах як Німеччина - за даними за 2016 р. сфера малого бізнесу виробляє 46% ВВП; Франція - частка малих та середніх підприємств у ВВП становить близько 50%; Фінляндія - 65% частка малого бізнесу ВВП; Чехія - 53%; Туреччина - 40%; Італія - 55%; Канада - 43%; Великобританія - 52%. Ця цифра для Китаю сьогодні становить 60% [2].

Основним напрямком відродження і соціально-економічного розвитку всіх без винятку регіонів України є розвиток малого підприємництва. Крім фінансово-кредитної підтримки (потреба малих підприємств у кредитних ресурсах задовольняється не більше ніж на 5-7%), суб'єкти малого підприємництва потребують ресурсної та інформаційної допомоги від місцевої влади [4].

Вітчизняні підприємства мають потребу побудови моделі соціальної відповідальності, яка буде адекватною сучасним ціннісним орієнтаціям суспільства, потребам трудових колективів і економічним орієнтаціям власників підприємств.

Отже, в Україні на сьогоднішній день є багато проблем, які перешкоджають розвитку вітчизняного підприємництва, вирішення яких забезпечить підвищення ефективності підприємницької діяльності, забезпечить

розширення підприємницького сектора, зменшення тіньового сектора. Основну роль в цих перетвореннях має відігравати держава.

Література:

1. Господарський кодекс України [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <http://zakon3.rada.gov.ua/laws/show/436-15>
2. Держкомстат [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <http://www.ukrstat.gov.ua>
3. Еременко А. Малое предпринимательство и современная экономика /А. Еременко // Газета Поступінформ. – 2016. - №319. С. 2-3
4. Малый бизнес: кредитование малого бизнеса [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <http://www.kreditbusiness.ru>.

ПЛАНУВАННЯ І ПОРЯДОК ФІНАНСУВАННЯ ВИДАТКІВ МІСЦЕВИХ БЮДЖЕТІВ

Савастєєва О.М.

к.е.н., доцент кафедри економіки та моделювання ринкових відносин

Кисельова Д.Д.

студентка 3 курсу, напряму підготовки «Фінанси і кредит»

Одеський національний університет імені І.І. Мечникова

м. Одеса, Україна

Фінансова децентралізація створила можливості планування розвитку територій, можливості втілення реальних проектів. Вона розпочалася з прийняття змін у 2015 році до Бюджетного та Податкового кодексів України [1].

Було закладено законодавчі основи для стимулювання територіальних громад до об'єднання та переходу на прямі міжбюджетні відносини з ресурсним забезпеченням і повноваженнями [1].

Позитивні результати фінансової децентралізації вже багато раз наголошувалося – це щорічне зростання обсягів власних ресурсів місцевих бюджетів, їх частки в структурі зведеного бюджету України, можливість органів місцевого самоврядування спрямовувати кошти на видатки розвитку, реалізація інфраструктурних проектів та ін. [1].

Законодавчі умови, засновані на принципі добровільності, сприяли тому, що у 2015 році об'єдналося 794 сільських, селищних та міських рад у перші 159 об'єднаних територіальних громад (ОТГ) та вже у 2016 році вони перейшли на прямі міжбюджетні відносини з державою і отримали повноваження та відповідні фінансові ресурси для їх здійснення [2].

Групою з фінансового моніторингу Центрального офісу реформ при Мінрегіоні підготовлено детальний фінансовий аналіз щодо виконання місцевих бюджетів 159-ти ОТГ. Він надає можливість порівняти та відобразити динаміку показників місцевих бюджетів територіальних громад за 2015 рік, до часу їх входження у склад добровільно об'єднаних територіальних громад, та показників 2016 року – першого року формування та виконання бюджетів вже об'єднаних громад [1].